

έκλεισε το ξερόφυλλο του παραθυριού της κουζίνας. Έγώ τρυπώνοντας κοντά στο τζάκι κύταξα να κοιμηώσω το ποικύμισό μου που είχε κατεβή, από το πάλεμα, κάτω από τη μέση. Έξαφνα, καθώς αυτή έκλεινε το τζάκι, ένα δυνατό φύσημα του άγέρα έσβυσε το λυχνάρι που κρεμασμένο έφεγγε πάνω από ένα δοκάρη καπνισμένο. Βυθίστηκε άμέσως το δοκμάτι στο σκοτάδι. Της φρωτιάς όμως το ανάδενμα και της φλόγας η αναλαμπή, έκαναν όλα τα πράγματα μπροστά μου να πάρουν κάτι τι το τρομερό.

Όλα τα έπιπλα της κάμαρης φαντάζανε, σαν κάτι χονδρά θηρία, κάτι όργωδη ζωτικά, που άρρογινούντο, σαν να έτοιμαζόντουσαν να πέσουν άπάνω μου!

Άκουσα άξαφνα την κουμπάρα μου, ν' άφηνε ένα γέλιο, γέλιο ήγηρο, ένα γέλιο που άπληχσε άνησυχητικά στους τοίχους τού δικού τού κ' έλειπα σαν να βγήκε κι' έχάθηκε έξω, στου άγέρα τή βοή.

- Ποδσε μαωρέ; μου φώναζε ύστερα.
- Έδω.
- Έλα κοιμήσου.
- Τό γράμμα; Τό γράμμα πότε θα τό κάνουμε;
- Ταχέα! Άει κοιμήσου τώρα.
- Φοβάμαι να πάω, τέτοια ώρα σίτιι μου.
- Ελα γώ τής μάνας σου πως θα κοιμηθής έδω.

Και ι' έσπρωξε κατά τό κρεβάτι.
-Άναγε τό φως, τής ελα.
-Δέν άφηνε ό άερας. Θέλεις να σου φέξουν για να κοιμηθής;
'Εξόχθια παραπατώντας στο κρεβάτι. Ένα κρεβάτι παληό και σκεβρωμένο, που έτριζε παραπονητικά. Ή 'κουμπάρα γδονόταν βιαστική, κι' έλειπα, αφού έβαλε ένα κομάτι τενε-χέ, για να μη πεταχτή καμιά σπιθα, άπάνω στη φωτιά, ήθελε κι' έπεσε κοντά μου.

Πέφιντας με κοιλούσριασε με τό παχύ τής χέρι.

- Μαργών'ς (κουώνεις);
- Άίγιο.

Και άρχισα να βυθίζομαι στον ύπνο. Ασή τη δέν έπαυε να με χαιδέυη. Ή θεμηή της άναπνοή μ' έκαγε. Συγχρόνως με τραγουδαγε να-νουριστικά:

*Νάνι τό ρηγόπουλο
γιαλελέ-γιαλελέ
τού κάστρου τό μαμάρι
ώχ-ώμέ, τό νιάνιορο!*

- Άσε με, τής ελα!
- Γύρισε να σέ δω κουτουλιανα.
- Άσε με και νυστάζω.
- Γύρισε, που σου λέω, χαζό!
- Τής έκαμα τή χάρη.

-Έλα, κοντά μου, για να ζεσταθής.

Στοιμάθηκα άπάνω της. Με χαιδέυε στο λαμό και στα μαλλιά κι' άρχισε να παίζη τό παιδικό παιχνιδί, χό-νονας, τό χέρι της στον κόρφο μου:

*Πάει, πάει τό μωρηγκάκι
για ψωμί και για σταράκι...
Μάμ-μμάμ-μμάμ!*

- *Άρχισα να γελώ. Με γαργαλούσε.
- *Κάνε μου τώρα και σού.
- *Έκανα κι' έγω τό ίδιο.

*Πάει, πάει τό μωρηγκάκι,
για ψωμί και για σταράκι,
στης κουμπάρας τ' άλωνάκι...
Μάμ-μμάμ-μμάμ!*

Μά και πάλι άποκοιμήθηκα.
'Εκείνη άρχισε να με ζυπνή άναουρίζοντας:

*Νάνι τό ρηγόπουλο,
όχνο νάνι νάνι ναρρρρ
τού κάστρου τ' άχρονόπουλο
γιαλελέ - γιαλελέ...*

Και μαζί με τό ναουριστικό άρχισανε και πάλι τα παιχνίδια. Τώρα είχα ξ υ π ν ή σ ε ι πλέον για καλά. Κι' αισθάνθηκα πως έφετα σε έναν κόσμο νέο κι' άλλόκοτο, κόσμο άγνωστο πρωτοφανή και συναρπαστικό για μένα.

Και τό ναουριστικό, βραχόν τώρα πια, πνιγμένο, βουλιαγμένο μέσα στις αισθήσεις που λιποθύμωσαν, έβγαίνε άπ' τό λαμό τής σάν να είχε άποκοιμήσει πια κι' αυτή την ίδια που τό τραγουδούσε:

*Νάνι τό ρηγόπουλο,
γιαλε-λίλε-ώχ γάρο-νάρ!*

Τό πρωί, όταν τή ρώτησε ή μάνα μου:
-Σου τώγραφε, κυρά Πηνειό, τό γράμμα;
-Τώγραφε! άποκριθής ή κουμπάρα μας.
-Σου τώγραφε καλά;
-Έ, κάτι έκει, «σταβρόγραφε!...» Σχολιαροόδι είλ' άκόμα. Μικροουλάκι εινε. Θα μάθη και καλύτερα.
Μά όταν, έπειτα από λίγα χρόνια, είχα ξεχολούσει, ή Πηνειό δέν είχε πια άνάγη από... γραμματικούς.
Είχε ξαναπαρνευτή και είχε πάρει ένα δάσκαλο, που ήταν πριν έπλοχιάς τών ευζώνων.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

- Ένα κορίτσι από τό Σαούντεριλανθ ήλικίας 13 χρονών, όνομαζό-μενο Γλάττυς Σμίθσον, έκέρδιζε τελευταία ένα άνεπιστημο, άλλα άρ-κατά περιεργο ρεκόρ: Έκανε 18.000 στροφές σε 2 ώρες κι' ένα τε-ταρο τής ώρας!

-Οι Μπλοσβετικο άποφάσισαν ν' άνεγείρουν τό μεγαλύτερο κτί-ριο του κόσμου, τό οποιο θα όνομαζούν «Τό παλάτι τών Σοβιετ».

-Τά σχέδια είναι ήδη έτοιμα από διαπρεπει; άρχιτέκτονας και μηχανικούς, οι όποιοι θεωρούνται σήμερα ως οι «άσσοι» γι'αυτού του είδους τις οικοδομήσεις.

-Τό κύριον ύλικό του έν λόγω κτιρίου θα εινε τό άτσάλι και τό μαρμαρο. Θα έχει δέ τό «Παλάτι τών Σοβιετ» σχήμα τριγωνικό και τό ύψος του θα φτάνει τα 410 μέτρα.

Άηλαδή θα εινε τρεις φορές ψηλότερο από την εκκλησιά του άγιου Παύλου του Λονδίνου, 112 μέτρα ψηλότερο από τον πύργο του Άιφελ και 25 μέτρα πειό ψηλό,άπό τον μεγαλύτερο οθρανοξύστη της Νέας Υόρκης!

-Ο κεντρικός σιδηροδρομικός σταθμός της Λίβερπουλ, εινε σή-μερο ό μόνος σταθμός στον κόσμο, που έχει στην ύπηρεσία του ύπαλ-λήλους... ρομπότ.

-Πράγματι έφτά από τους μηχανικούς αυτούς άνθρωπος έκτε-λούν χρέη έκδοτών εισητηρίων. Ό καθένας τους εινε έγκαταστημένος σ' ένα κομψό και μικρό σαπαρέ. Ίδιο με τά γνωστά γκισσο τών ταμείων, κι' έκδιδει 40 εισητήρια στο λεπτό.

-Κατά την έκδοσι δέ τών εισητηρίων από του; ρομπότ, δέν παρατηρείται καμιά άνωμαλία, ούτε και δημιουργείται συνωστισμός τών έπιβατών μπρο-στά στις θυρίδες, γιατί οι ρομπότ εινε ταχιστατοι στη δουλειά τους.

-Σε πέντε λεπτά και οι έφτά ταμειά-ρομπότ μπορούν να έξυπηρετήσουν άνετώτατα 1.000 έπιβάτες.

-Έπί κεφαλής τών έν λόγω ρομπότ ύπαλλή-λων, βρισκεται εινε άλλος ρομπότ, ό όποιος άποτελει, να πούμε, τό κέντρον του όλου συστήματος.

-Με μιά άπλή πείσι τών κομπιάν των, έφο-διάζει τους έπιβάτες με κάθε είδους εισητήριο-ά-πλό, μετ' έπιστροφής, έκδρομικό, διαρκές, παιδι-κό κ. λ. π.

-Κατόπιν, όπως ένας έμπειρος λογιστής, παρα-δίδει κάθε βράδυ στην διεύθυνση ένα έντυπο λογα-ριασμό σχετικόν με τις εισπραξείες τής ημέρας.

-Τό πρωτότυπο αυτό σύστημα, όπως αναμένεται, θα έπιφέρει άνα-στάσιση στην διεξαγωγή των σιδηροδρομικών ύπηρεσιών της Άγγλιας.

-Πολύ λίγιοι σκύλοι ήσαν τόσο γνωστοί στους έπιστάτες του Λον-δίνου, όσο ο Βίκτωρ, ένας σκύλος-ζητιάνος δηλαδή, ό όποιος; επί έπτά δόλοκληρα χρόνια ζήτησε έλεημοσύνη από όλους τους έπιβάτες που ελ-σίσχοντο κι' έξήρχοντο στον σιδηροδρομικό σταθμό του Έτον.

-Μετά τον θάνατο του περιεργου αυτού ζώου, που συνέβη πρό δύο μηνών, άποκαλύφθηκε ότι είχε μαζέψει από έλεημοσύνες 2.700 λίρες, ή όποιες διετέθησαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

-Ο Βίκτωρ άνηκε σε μιά φιλανθρωπική Έταιρία.

-Ή θέσι του Βίκτωρ κατελήφθη τώρα από έναν άλλο σκύλο, τον Τζάκ, ό όποιος; κάθε βδομάδα μαζεύει από τους διαβάτες 15-20 λίρες.

-Ένας άλλος σκύλος, συλλέκτης έράνων, ό όποιος έχει επίσης τό πόστο του σ' έναν σιδηροδρομικό σταθμό εινε ή Γκράς, ένα μικρό σκυλάκι που με τά παρακλητικά του γαυγίσματα έξασφαλίζει ένα πά-γιο εισόδημα στο Όρφανοτροφείο τής πόλεως Στάρφος τής Άγγλιας.

-Ο στρατάρχης Πιλουόδοκι, στον όποιον ή Πολωνία όφειλει τόσα και τόσα, παρεχώρησε -ώς γνωστόν- τον έγκέφαλό του στο Πανεπιστήμιο τής Πολωνίας, όπως γίνονεν έπ' αυτού έπιστημονικές παρατηρήσεις.

-Τό γεγονός αυτό δέν συμβαίνει για πρώτη φορά.

-Ή περιφήμη για την μόρφωσι της συγγραφέυς Έρριέτα Μαρι-τινώ, έκανε άλλοτε κάτι... ήρωικότερο: κληροδότησε δηλαδή όλα τά μέλη του σώματός της σε διαφόρους έπιστήμονες και ιδιώματα.

-Π. χ. τ' αυτιά της τά κληροδότησε στον διά-σημο ώτολόγο Τούμπιη, τό υπόλοιπο κεφάλι της σε μιά φρενολογική κλινική, και τό άλλο σώμα της, στο Άνατομείο.

-Έπίσης, άφησε και10 λίρες στονάνθρωπο ό όποιος θα έκανε τό τεμάχισμα τών'αυτιών και του κεφαλιού της!

-Τέλος μιά έκκεντρική κυρία από τό Λονδίνον, ζήτησε όπως εϋθύς μετά τό θάνατό της, τό σώμα της πολτοποιηθή και άνακατευθί με λάσπη, με την όποια θα έκτίετο μια εκκλησία ύπέρ της όποιος είχε διαθέςη ή ίδια, ποσόν 11500 λιρών!

